

בש"פ 5730/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'רדאת

בבית המשפט העליון

בש"פ 5730/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

מוחמד ג'רדאת

המשיב:

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

עו"ד מורן פולמן

בשם המבקשת:

עו"ד יוסי זילברברג

בשם המשיב:

החלטה

1. בפני בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בתשעים ימים או עד למתן פסק הדין בת"פ 6710-02-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. עיקרי הדברים הנוגעים להליך הפלילי נגד המשיב ול"היסטוריה" של מעצרו עד תום ההליכים מפורטים בהחלטה קודמת שלי על הארכת המעצר הקודמת בעניינו מיום 24.4.2017 (בש"פ 3401/17). כאמור שם, ביום 3.2.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בנסיבות סעיף 29(ב) לחוק, ומפרט אירוע שבו בימו המשיב ושותפיו תאונת דרכים עם רכבה של המתלוננת. לאחר הפגיעה, כשעצרה

עמוד 1

המתלוננת את רכבה, נמשכה מן הרכב והוטלה על הכביש, בעוד אחד משותפיו של המבקש עולה למושב הנהג ברכבה של המתלוננת ונמלט מהמקום. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננת פגיעות גופניות וטראומה נפשית.

3. המשיב נעצר עד תום ההליכים, ולאחר שחלפו תשעה חודשים מעצרו הוארך במתכונת של פיקוח אלקטרוני - פעמיים בהסכמה (בש"פ 8239/16, השופט נ' סולברג ובש"פ 531/17, השופט י' עמית), ופעם נוספת בהחלטת האמורה. הלכה למעשה, המשיב, שמקום מגוריו הקבוע הוא בכפר עקב, שוהה במעצר במתכונת זו במושב תקוע.

4. המדינה חוזרת על הבקשה להארכת המעצר בהצביעה על המסוכנות המיוחדת למשיב, כפי שעולה מכתב האישום. באשר להתקדמותו הצפויה של המשפט, המדינה מצביעה על הקשיים שהתגלו בהבאת שניים מעדי התביעה מכפר עקב - אמו של המשיב ואחיו. בהקשר זה צוין, כי קיימת אפשרות שהתביעה לא תעמוד על שמיעתם של עדים אלה, אם לא תצלח הבאתם, ובנסיבות אלה יוקדש המשך המשפט רק לפרשת ההגנה, שאינה צפויה להיות ארוכה, כך נטען, ולסיכומים. בשלב זה קבועים שני מועדים נוספים - לימים 17.10.2017 ו-30.10.2017.

5. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. בא-כוחו החדש של המשיב טוען כי "העובדות היבשות" במקרה זה הן מטרידות, בשים לב לכך שהמשיב היה עצור מאחורי סורג ובריח במשך תשעה חודשים ומאז הוארך מעצרו כבר שלוש פעמים בפיקוח אלקטרוני, ובכל תקופה זו התקיימו שמונה ישיבות דיונים בלבד. עוד מדגיש בא-כוחו של המשיב את ההכבדה הכלכלית הכרוכה בפיקוח האלקטרוני, אשר מחייב שכירות, מבחינת המשיב ומשפחתו. לבסוף הוא ציין כי רק אחד מן המועדים שנקבעו לדיון נופל בגדרה של הארכת המעצר המבוקשת.

6. יצוין כי בא-כוח המשיב אף טען כי אין סיבה ממשית להרחקתו של המשיב מכפר עקב. מנגד, עמדה המדינה על קשיי הפיקוח שמתעוררים במקום זה. בהמשך לכך ובמענה לשאלות בית המשפט, הביעה המדינה נכונות לשקול הענקת חלון "התאווורות" מצומצם למשיב, אך לא מעבר לכך.

7. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה כי יש אכן קושי באי-ההלימה בין התקופה הארוכה של שלילת חירותו של המשיב לבין האינטנסיביות הנמוכה יחסית של ניהול משפטו. ככל שמתארכת תקופת המעצר נוטה האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות, ויש לייחס לכך משקל (ראו: בש"פ 8086/15 מדינת ישראל נ' רפאלוב, פסקה 22 (9.12.2015) (להלן: עניין רפאלוב); בש"פ 8806/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 36 (28.11.2016)). לצד זאת, חלוף הזמן אינו עומד לבדו, ויש לייחס משקל גם למכלול של שיקולים נוספים, בהם המסוכנות העולה מכתב האישום והשלב בו נמצא כעת המשפט (ראו: בש"פ 2879/09 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.5.2009); עניין רפאלוב, בפסקה 22).

8. כאשר אני בוחנת את מכלול השיקולים אני סבורה כי בעת הזו יש לתת משקל לקשיים שעליהם הצבעתי בהחלטה כך שהארכת מעצרו של המשיב תהיה כפופה להחלטתו של "חלון התאווורות" נרחב יחסית, בן שלוש שעות מדי יום, בין השעות 10.00 ל-13.00.

9. לא אוכל לסיים מבלי להמליץ לצדדים לחזור ולפנות לבית המשפט במשותף בבקשה לקביעת מועדי דיונים שיאפשרו את קידום המשפט כבר בתקופת הארכת המעצר הנוכחית, הכול כמובן כפוף לאילוצי יומנו של בית המשפט.

10. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

א. מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני יוארך החל מיום 20.7.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק הדין בת"פ 6710-02-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ב. למשיב יינתן חלון התאווורות מהמעצר בפיקוח אלקטרוני למשך שלוש שעות מדי יום, כמפורט בפסקה 8 לעיל.

11. סוף דבר: הבקשה מתקבלת כמפורט לעיל.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשע"ז (19.7.2017).

שׁוֹפֵט